

"Сумма"

1948р 1с. 6

А гродны дум - су у шкору думам
Мот праддам суми - і волер - і гродны
Валер ест востры і і маго дум
Хай сумы і дум ест і востры а думам

Саморны востры, не знае мідзі,
І асцягані востры - не знае востры
Думам мідзі думам мідзі не знае
І не знае мідзі мідзі мідзі востры

І думам над востры востры востры
Востры і мідзі мідзі і мідзі
І мідзі востры востры над востры
Мідзі не знае мідзі востры мідзі

Востры востры і мідзі і мідзі
Мідзі мідзі - думам, мідзі і мідзі
Думам мідзі мідзі мідзі мідзі мідзі
І мідзі мідзі мідзі мідзі мідзі

І мідзі мідзі мідзі мідзі мідзі
Мідзі мідзі мідзі мідзі мідзі
Мідзі мідзі мідзі мідзі мідзі
Мідзі мідзі мідзі мідзі мідзі

І мідзі мідзі мідзі мідзі мідзі
Мідзі мідзі мідзі мідзі мідзі
Мідзі мідзі мідзі мідзі мідзі

Мідзі мідзі мідзі мідзі мідзі
Мідзі мідзі мідзі мідзі мідзі
Мідзі мідзі мідзі мідзі мідзі
Мідзі мідзі мідзі мідзі мідзі

Из убогого ильготы "Сам" Дружеской
УМБ-257

А зоряны ішоу, ен ч зворон дружно,
Маб угаідам д'ромі - і зорам - і зором,
Отмер ^{бме} Аво взорум за марнішо,
Хай старинуть і) та мучею,
і малым ен дружно -
Самосторому кажут, - и знала митиу,
Та стубаму вяржичіе - и мта еуба.
Делом нбунт жаржаме мми на помим
і мпрамом отми млометіи ^{мисае} ^{субава} на мубавою
і гу ми на замана сталю вернеям,
Сі зубамі і мурі, мми і зором,
і крпамі воліам вураімоу на Благам,
Амтам на мисаму у хоромі поморі.
Навуми соубамі і гу і зором
но мубом жаржава, мурі і зором
Дво мелемон - оуміе в розмерзамі ^{зубу}
В новозрнам рлі еумімоу, ен в зоромі
і звораму жава мса у мосеуа мубам
- Мо мта рур - по ртам, мурі, мта і
і гу мисамі ен отми, ^{споміе} мубам ^{всі на}
і проаорытаме зорам по виме Траніам.

„ВІЛЬНА УКРАЇНА“

45р.

Відділ Автор хто опрацював
шриффт на яку сторінку кількість рядків
машиністка Коспінська зав. відділом редактор мови

Відповідальний секретар

„26“ IX-45 року Відповідальний редактор

ГЕРОІЧНА СИМФОНІЯ

У ~~чарівнозвучному~~ надвечір'ї шумить потолочене жито і ходить моя молодість тихими кроками. Вона шукає нових стежок. Скільки їх довелось стоптати за чотири літа од Волги до Пшемпи і Норної Ниди. Вона оглядає передові, пориті на Сталінградських горбах, на синьому Бузі і ^{горних} ~~наших~~ Карпатських ^у ~~лісах~~. Багато їх? — Мабуть немало. То мої ноги кривавились на тих стежках, то мої руки копали бліндажі, обливаючись ^{потом} ~~кривавиною~~, то моя душа як птаха трепетала над ними, падаючи, стогнучи і рвучись вперед шукаючи виходу на війні, знаходила нові тривоги й радощі на тих вітряних, збитих війною долинах. Чуєш, як ^{б'є} ~~б'є~~ б'є піано? То не тополя в Трапільї? ^у ~~у~~ Дніпрова хвіля б'є в беріг? Ні. То твій далекий долосок кличе мене додому. Ходи ж моя молодість тихими кроками, а я скажу слово про тебе.

Останній рив димовищем промах,
Останню гільзу кинула гармата
І гілка дуба чорна й вузлувата,
Піднявши пальці, клониться в степах.

Прости нам гріх небачена жона,
І не грази дитини ручко біла,
Що ми його не захистили тіла,
А він нам брат. Але й на те війна.

Можливо буде те прощено нам,
Що ми од горя стали незавидні,
Що ми п^уди горілку цілих три дні
І бились три дні лиш його ім'ям.

І хай він спить, немов живий між нас,
І більше говорить не має права,
Нехай Лютомир, Крячич і Морава
І молодих віків дуста заграва
Над ним у дзвони дзвонять повсякчас.

II

О, поїздів фронтових бистрота!
Вечірня даль розкраяна надвое
І хмар низьких посивілі сувої,
І на шляху сосонка золота.

Хрипить і свиче дзвінко паровоз,
І машиніст замащений в мазуті
Стає на східці, в заліззя окуті,
Везе солдат іспід смертей і гроз.